

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING
till Landstinget med förslag till landskapslag
angående ändring av 1 § landskapslagen om
tillämpning av sinnessjuklagen i landskapet
Åland.

Genom landskapslagen om tillämpning av sinnessjuklagen i landskapet Åland, nedan kallad landskapslagen, har bl.a. sinnessjuklagen (FFS 187/52) gjorts tillämplig i landskapet.

Enligt 18 § 1 mom. sinnessjuklagen är den som intagits för observation eller vård vid mentalvårdsinrättning skyldig att erlägga en genom förordning stadgad ersättning för sitt uppehälle. Angående sådan ersättning har stadgats i förordningen om avgifter som uppbäres för sinnessjukvård (FFS 1094/77). Ersättning för uppehälle på mentalsjukhus skall alltså med stöd av landskapslagen uppbäras även i landskapet. Den ovan nämnda förordningen om avgifter som uppbäres för sinnessjukvård bör därför nämnas i 1 § landskapslagen bland de riksförfattningar som skall tillämpas i landskapet. Samtidigt föreslås en lagteknisk justering av landskapslagens 1 § 1 och 2 mom.

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om tillämpning av sinnessjuklagen i landskapet
Åland.

I enlighet med landstingets beslut ändras 1 § 1 och 2 mom. landskapslagen den 1 juli 1964 om tillämpning av sinnessjuklagen i landskapet Åland (30/64), av dessa lagrum 2 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 11 juli 1978 (42/78), som följer:

1 §.

Sinnessjuklagen den 2 maj 1952 (FFS 187/52), sinnessjukförordningen den 23 december 1977 (FFS 1044/77) och förordningen den 30 december 1977 om avgifter som uppbäres för sinnessjukvård (FFS 1094/77) skall såsom i denna lag stadgas äga tillämpning i landskapet Åland.

Ändring av 1 mom. avsedd författning gäller i landskapet, om inte annat följer av vad i denna lag stadgas.

Mariehamn den 25 mars 1986

L a n t r å d

Folke Woivalin

Lagberedningssekreterare

Birgitta Björkqvist.

Förordning

om avgifter som uppbäres för sinnessjukvård.

Given i Helsingfors den 30 december 1977.

På föredragning av social- och hälsovårdsministern stadgas med stöd av 18 § sinnessjuklagen av den 2 maj 1952, sådant sagda lagrum lyder i lag av den 23 juni 1977 (521/77):

1 §.

För tjänster, vilka gives eller anordnas av mentalvårdsbyrå, kommunal vårdanstalt för sinnessjuka eller statligt sinnessjukhus, och vilka ansluter sig till de verksamheter som avses i 6 och 10 §§ sinnessjuklagen, är mottagaren skyldig att erlagga i denna förordning stadgad avgift.

Om de avgifter som uppbäres på kommunala allmänna sjukhus är stadgat särskilt.

2 §

För fullt uppehälle på mentalvårdsbyrå eller sådan vårdanstalt för sinnessjuka, som avses i 1 §, eller i familjevård eller internat är avgiften 47 mark per vård dag. (8.11.1985/846)

Då uppehälle ordnats delvis på mentalvårdsbyrå eller vårdanstalt för sinnessjuka eller i samband med vård som ordnats utanför dessa, är avgiften 19 mark per vård dag. (8.11.1985/846)

Ovan i denna paragraf stadgad avgift uppbärs inte hos person som vårdas på grund av undersökning för utredning av rehabiliteringsbehovet och -möjligheterna eller på grund av anpassningsträning eller på grund av rehabiliteringshandledning, om han inte av annat skäl är i behov av sinnessjukvård. (29.12.1983/1150)

För fullt uppehälle kan utöver ovan stadgade avgift icke uppbäras annan avgift för vård dag. (29.12.1983/1150)

2 a § (9.5.1980/317)

Hos patient i långvarig anstaltsvård, som vårdas på ovan i 1 § avsedd kommunal vårdanstalt för sinnessjuka, uppbärs, i stället för ovan i 2 § stadgad avgift, såsom i 18 § 3 mom. sinnessjuklagen avsedd avgift en avgift som bestäms enligt patientens betalningsförmåga och som uppgår till beloppet av hans beräknade inkomster per månad, dock högst till 4 050 mark per kalendermånad. Då avgift bestäms, iakttages i tillämpliga delar vad som i förordningen om avgifter för socialservice (887/83) är stadgat om avgifter för anstaltsvård. Yrkande på att beslut om avgift, vilket fattats av tjänsteinnehavare som är underställd kommunstyrelse skall hänskjutas till kommunstyrelsen för behandling, skall framställas skriftligen hos kommunstyrelsen. (17.1.1986/51)

Enligt betalningsförmågan bestämd avgift kan man låta bli att uppbära eller den kan nedsättas med iakttagande av de grunder, om vilka är stadgat i 28 § 3 mom. socialvårdslagen. (28.12.1984/1005)

Såsom patient i långvarig anstaltsvård anses patient som vårdas på vårdanstalt för sinnessjuka och vars vård på anstalt som avses i 18 § 4 mom. sinnessjuklagen oavbrutet har fortgått i minst sex månader samt vars verksamhetsförmåga, med beaktande av hans hälsotillstånd och hans övriga förutsättningar att klara i förhållanden utanför anstalten, måste anses ha försämrats varaktigt så, att han på grund därav fortgående måste vårdas på anstalt.

Utan hinder av vad i 3 mom. är stadgat tillämpas stadgandena i 1 och 2 mom. på patient, som intagits för vård på vårdanstalt för sinnessjuka från annan i 18 § 4 mom. sinnessjuklagen avsedd anstalt och hos vilken på sagda anstalt har uppburits en avgift som motsvarar den ovan i 1 mom. stadgade avgiften, och på patient, vars sjukdom redan för upphörandet av den i 3 mom. nämnda vårdtiden på grundvalen av allmän medicinsk farenhet kan konstateras vara av sådan art att därav föranledd nedsatt verksamhetsförmåga förutsätter varaktig vård på anstalt.

Hos patient som avses i denna paragraf uppbäres icke, utöver vad ovan stadgats, annan avgift för vård dag.

3 § (22.2.1985/217)

För läkarintyg eller -utlåtande, som icke ansluter sig till vården av vederbörande, uppbärs enligt intygets eller utlåtandets art 10—101 mark.

4 § (17.6.1983/541)

Överlämnas person som inte har i lagen om befolkningsböcker (141/69) avsedd hemort i Finland till annan stats myndighet, kan hos honom eller hans vårdnadshavare eller hos annan betalningsskyldig uppbäras kostnaderna för överföringen, såvida inte annat följer av avtal på basis av ömsesidighet med den främmande staten.

5 §.

Andra än i 2—4 §§ avsedda tjänster, som givits eller anordnats av mentalvårdsbyrå och sinnessjukhus, är avgiftsfria för mottagaren.

6 §.

Deltager hälsovårdscentral på grundval av avtal som avses i 15 § sinnessjuklagen i mentalvårdsarbete, är dess tjänster avgiftsfria för mottagaren.

7 §.

I denna förordning stadgade avgifter och ersättningar får utsökas utan dom eller utslag i den ordning som är stadgad om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg.

8 §.

Närmare bestämmelser och anvisningar angående tillämpningen av denna förordning utfärdas av medicinalstyrelsen.

9 §.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1978.

Genom denna förordning upphäves i 1 § 4 mom. förordningen den 30 mars 1961, om vissa avgifter, ersättningar och arvoden vid sjukvårdsinrättningar, sådant det lyder i förordning av den 10 oktober 1975 (798/75).